

1 SÖNDAGEN I FASTAN 2018, Göran Rehnström

Jesus steg upp ur Jordanvattnet. Solen sken på kroppens vattendroppar efter ett härligt bad.

Och han bar på ett oförglömligt minne. Jordanfloden var som en gräns i hans liv.

Om han varit osäker på vem han var när han steg ner i vattnet; om han tvivlade på om han skulle våga eller duga till sin svåra livsuppgift så var allt sådant tvivel borttvättat.

När han stod där, i floden blev det som en gräns som han passerade, när Johannes döparen hällde vatten över hans kropp. Och han hörde en röst från himlen som sa: ” Du är min älskade son”. Aldrig mer skulle han behöva tvivla på vem han var.

När han skulle möta livets prövningar kunde han vila i sin djupaste identitet. Älskad. Jag duger, rakt igenom. Alla funderingar på att jag måste bli någon annan är en gång för alla borttvättad, avsköljd.

Det är den nybadade och av kärlek bekräftade Jesus som vandrar ut i öknen.

För att gå in i den kamp som är alla människors kamp.

Och Jesus får höra rösten av Frestaren, den djävulska rösten som vill bryta ner oss människor och ta vår trygghet i Gud ifrån oss.

Det är tre saker, grovt uttryckt, som varje människa har att kämpa med.

Klosterfolk bär det som tre knutar på sitt bälte.

Det brukar kallas,

1. Fattigdom eller enkelhet
2. Kyskhhet eller det som handlar om relationer som inte begär.
3. Och Lydnad eller makt.

Vi återkommer till det strax.

De tre frestelserna kämpar Jesus, och vi alla med. Kanske skulle vi alla ha hjälp av de tre knutarna i våra liv.

För så fantasilös är frestelsen och ondskan. Tre olika sätt som vill hindra oss att vara sanna människor.

Därför är fastetiden, som vi börjar nu, en träning i att möta och känna igen frestelsernas röst, så som de låter i våra liv. Av Jesus lär vi oss hur de kan bli avslöjade och hur de inte ska få makt med oss.

Låt inte lura Dej. Den inre kampen är raffinerad. Frestelsernas röst har ofta ett fromt tonläge. Som Du kanske märke från Evangeliet citerar den djävulska rösten i något fall ett bibelord.

Men frestaren faller på eget grepp: Hör hur den djävulska rösten börjar ”Om du är Guds son...”

Vaddå om?!

eller översatt till våra liv: Om du är älskad av Gud, om Du är Guds barn så borde väl Gud fixa så att det går bra för Dej.

Men Jesus vet bättre: Han är Guds son, vi är Guds barn- det som vi fått som en gåva i dopet. Det är inte något vi ska försöka bli.

Att vi är Guds barn, att Gud vill oss något gott behöver inte vi, eller Gud, bevisa....

Vår djupaste identitet är inte ifrågasatt.

Men Du känner igen frestarens röst

- när Guds goda vilja i Ditt liv blir ifrågasatt,
- när Du börjar misstänka att Gud eller livet inte vill Dej väl,
- när tilliten till människor börjar flagna och misstänksamheten kommer krypande....
- Då är det inte längre Guds röst.

Det var om djävulens röst eller frestaren tonläge...

Tillbaka till de tre knutarna, de tre frestelserna.

Frestelserna är alltid en vrångbild av det goda

Frestelserna är baksidan av det Gud vill

De områden i livet som är vår styrka är också de områden där vi blir som mest frestade:

Den första frestelsen handlar ju om det materiella; att missbruka rikedomar och missa enkelhetens befrielse.

Att göra stenar till bröd, säger djävulen till den hungrige Jesus

Men fastan gör att Jesus blir klarsynt.

Visst vet Du hur lätt det är, när man är hungrig att dämpa den akuta hungern med skräpmat. Något som vi nästan alltid ångrar.

Men Jesus säger: Lita på Din verkliga hunger, din verkliga längtan.

Konsumera inte bort den. Utan leta efter det som du verkligen vill. Människor som vågar leva i enkelhet och inte flyr in i konsumentträsket blir fria människor.

Verklig lycka går aldrig att köpa.

Det är inte pengar och rikedom som är frestelsen.

Det är begäret efter rikedom som är roten till det onda. Inte pengar i sig.

Rikedom är en gåva., inte en fångvaktare.

Därför kan vi ta oss rätten att avstå saker under fastan, för att kunna vara fria så att vi hör Guds tilltal.

Det var den första knuten. Om rikedom och enkelhet.

Frestaren tar med Jesus upp på tempelmuren och ber honom kasta sig ner för att Guds änglar ska sträcka fram sina händer

Berättelsen påminna om en perspektivförskjutning när det gäller våra relationer;

vi får släppa tanken på att andra människor, eller änglar, ska ta hand om oss.

I stället får vi fundera över vad vi kan göra för andra, speciellt sådant som vi inte får beröm eller bekräftelse för.

Det som ingen lägger märke till. Befrielse från uppskattning, helt enkelt.

Andra människor ät inte till för mig, jag är till för dem.

Kanske är en sådan perspektivförskjutning den största vägen till lycka.

Klosterfolkets tredje knut på sina bälten handlar om Lydnad eller makt.

De brukar säga att det är den största frestelse som sitter i längst i livet.

Maktens frestelse eller njutning.

Att vilja äga sitt liv och andras.

Det blir ju extra svårt, när livets förmågor och styrkor med åldern börjar tas ifrån oss.

Så tycker i varje fall jag.

Djävulens erbjudande om makt tvingar in oss kvinnor och män i maktstrukturer av över- och underordning. Och det är en fälla;

Det hindrar oss från att vara sanna, fria och jämställda.

Jesus avstår sådan makt. Hans attityd visar istället hur vi kan vara lyhörda för andras behov utan att bli kränkt eller uppätta av andras vilja. Att vara trygg i den jag är och generöst kunna bjuda på mitt liv. Det är verklig och fri makt.

Hur länge tror ni att vi behöver stava på den läxan?

Att vara Guds söner och döttrar är ingen maktposition. Jesus besegrar frestelsens röst. Han vågar vara sann människa och avstår gudomlig makt därför att han är trygg i att han är Guds älskade barn. Det han tydligt fick bekräftat, som en gåva, i dopet.